

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστου

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΕΤΟΣ 88 ον Αριθμός έκδοσης 4
Ιούλιος – Αύγουστος 2022

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

Dawn Bible Students Association
Η Χαραυγή
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com/gr

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Τα ηθικά πρότυπα 2

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Ο Θεός προμηνύει την καταστροφή 16

Η Υπόσχεσις δια την σωτηρίαν 19

Η Σιών θα ευημερήσει 22

Παρηγοριά για τον Λαό του Θεού 25

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

Το άγγιγμα του Κυρίου 28

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα. Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε άμεσα για τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα έντυπο συνδρομής του περιοδικού και παρακαλείστε να το αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα σας διεύθυνση.

The Dawn - Greek Edition

July-August 2022

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Τα ηθικά πρότυπα

*«Τις είναι σοφός και
θέλει εννοήσει ταύτα,
συνετός και θέλει
γνωρίσει αυτά; διότι
ευθείαι είναι αι οδοί του
Κυρίου, και οι δίκαιοι
θέλουσι περιπατεί εν
αυταίς· οι δε παραβάται
θέλουσι πέσει εν αυταίς.»*
— Ωσηέ 14:9

Ο ΟΡΟΣ «ΗΘΙΚΗ»
σημαίνει «τρόπος,
χαρακτήρας, σωστή
συμπεριφορά». Η ηθική
ορίζεται περαιτέρω ως
«αρχές που αφορούν τη
διάκριση μεταξύ σωστού
και λάθους ή καλής και
κακής συμπεριφοράς».
Ανησυχία για πολλούς
σήμερα είναι η
αυξανόμενη έλλειψη

αναγνώρισης αυτών των διαφορών. Όλο και
περισσότερο, αυτό που στο παρελθόν μπορεί να
θεωρούνταν σωστό ή λάθος και καλή ή κακή
συμπεριφορά, έχασε συχνά αυτές τις διακρίσεις.
Επιπλέον, όσοι συνεχίζουν να τηρούν τα
προηγούμενα, αυστηρότερα πρότυπα ηθικής,
κατηγορούνται ότι δεν είναι ανοικτοί σε όλους· ότι
είναι «παλιομοδίτικοι» μην συμβαδίζοντες με τη
λεγόμενη «πρόοδο» της σύγχρονης σκέψεως· ή
χειρότερα, καταδικάζονται ως μισαλλόδοξοι,
εξτρεμιστές ή ακόμα και μισάνθρωποι.

Σε συνδυασμό με τα παραπάνω, και συγκεκριμένα
όσον αφορά τις προσωπικές και οικείες σχέσεις

μεταξύ ενός ατόμου και του άλλου, πολυάριθμοι όροι και φράσεις έχουν τεθεί σε τακτική χρήση από κυβερνητικούς ηγέτες, ομάδες ακτιβιστών, τα μέσα ενημέρωσης και από το ευρύ κοινό. Εκφράσεις όπως: LGBTQ (ΛΑΟΤΚΙ)· γάμος ομοφυλοφίλων· έτερον ήμισυ· τρανσέξουαλ· αμφιφυλόφιλος· ταυτότητα φύλου· μη δυαδικό· και άλλοι σχετικοί όροι που διαβάζουμε και ακούμε για σήμερα ήταν σπάνια, αν ποτέ, μέρος της δημόσιας συζήτησης στο παρελθόν.

Ως Χριστιανοί, τι πρέπει να κάνουμε για αυτό, και πώς πρέπει να αντιδράσουμε; Απαντάμε ότι η Βίβλος πρέπει να είναι το πρότυπο για τον ακόλουθο του Χριστού. Στο πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου της Γένεσης, βρίσκουμε τις λέξεις, «Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο κατ' εικόνα του». (Γέν. 1:27) Στο επόμενο κεφάλαιο διαβάζουμε: «7Και έπλασε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον από χώματος εκ της γης. και ενεφύσησεν εις τους μυκτήρας αυτού πνοήν ζωής, και έγεινεν ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν...18Και είπε Κύριος ο Θεός, Δεν είναι καλόν να ήναι ο άνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εις αυτόν βοηθόν όμοιον με αυτόν...21Και επέβαλε Κύριος ο Θεός έκστασιν επί τον Αδάμ, και εκοιμήθη· και έλαβε μίαν εκ των πλευρών αυτού και έκλεισε με σάρκα τον τόπον αυτής...22Και κατεσκεύασε Κύριος ο Θεός την πλευράν, την οποίαν έλαβεν από του Αδάμ, εις γυναίκα και έφερεν αυτήν προς τον Αδάμ....24Διά τούτο θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού, και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού· και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν». (Γέν. 2:7,18,21,22,24) Ωστόσο, με την πάροδο του χρόνου, αυτό το αρσενικό και θηλυκό ζευγάρι εξέπεσον της δημιουργημένης αγνότητας αυτών και εισήλθε μετά η αμαρτία εις τον κόσμον.

Κατά τη διάρκεια των επόμενων αιώνων μετά την πτώση των πρώτων μας γονέων στην αμαρτία, πολλές διαστροφές της σχέσης μεταξύ άνδρα και γυναίκας μπλέχτηκαν στην ανθρώπινη κοινωνία. Έτσι, αιώνες αργότερα στην Καινή Διαθήκη, ο Απόστολος Παύλος έδωσε αυτές τις έντονα διατυπωμένες δηλώσεις: «Η δεν εξεύρετε ότι οι άδικοι δεν θέλουνσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκοίται ούτε κλέπται ούτε πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοίδοροι ούτε άρπαγες θέλουνσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού. Και τοιούτοι υπήρχετέ τινες· αλλά απελούσθητε, αλλά ηγιασθήτε, αλλ' εδικαιώθητε διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού και διά του Πνεύματος του Θεού ημών...Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν και την πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία» — Α' Κορ. 6:9-11· Κολ. 3:5· βλέπε επίσης Ρωμ. 1:18-27

Η σημερινή μας ευθύνη ως Χριστιανοί, πιστεύουμε, είναι να καθοδηγούμαστε από τις διδασκαλίες της Βίβλου σχετικά με την ηθική αγνότητα, τόσο προς τον εαυτό μας όσο και καθώς μιλάμε σε εκείνους με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή που μπορεί να αμφισβητήσουν τις πεποιθήσεις μας ή που μπορεί να έχουν ευήκοον ούς για τη μαρτυρία της Αγίας Γραφής. Ωστόσο, η κρίση της προσωπικής θέσης των άλλων ενώπιον του Θεού δεν είναι δική μας ευθύνη αυτή τη στιγμή. Ως προς αυτό, προειδοποιούμε από τον Ιησού: «Μην κρίνετε, για να μην κριθείτε». (Ματθ. 7:1) Έχοντας αυτά τα πράγματα υπόψιν μας, ας εξετάσουμε μερικά παραδείγματα του Λόγου του Θεού τα οποία

παρέχουν μαθήματα και καθοδήγηση που μπορεί να μας βοηθήσουν, τόσο όσον αφορά τη δική μας χριστιανική ζωή όσο και καθώς εισερχόμαστε επαφή με άλλους.

Η ΞΕΡΟΚΕΦΑΛΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Στο αρχικό μας εδάφιο, ο προφήτης Ωσηέ απευθύνει τα λόγια του Ιεχωβά στο έθνος του Ισραήλ. Ο εκλεκτός λαός του Θεού είχε περιέλθει σε κατάσταση εθνικής απιστίας και γενικής απομάκρυνσης από την εύνοια του Θεού. Αυτό αφορούσε πολύ τον προφήτη και προσπάθησε να επιστήσει την προσοχή στην ανυπόκριτη κατάσταση και τον ηθικό εκφυλισμό τους. Το έθνος είχε φθαρεί λόγω της ειδωλολατρίας και είχε ως αποτέλεσμα μια απερίσκεπτη στάση απέναντι στις ηθικές αξίες. Πράγματι, τα οικιακά προβλήματα του ίδιου του Ωσηέ φαίνεται ότι επέτρεψε ο Κύριος για να του εντυπώσει τη θεϊκή άποψη για την απιστία του Ισραήλ στον Ιεχωβά.— Οσ. 1:2-9· 2:1-13

Καθώς εξετάζουμε την προφητεία του Ωσηέ, σημειώνουμε τη δήλωσή του ότι ο Θεός είχε μια «διαμάχη» με τον λαό του Ισραήλ στο ότι δεν υπήρχε πιστότητα ή πίστις στη σχέση της διαθήκης τους. Δεν υπήρχε πια καλοσύνη στη στάση τους προς τον Θεό ή τον συνάνθρωπό τους, και δεν υπήρχε η «γνώση για τον Θεό στη γη». «Μούδιασε» η συνείδησή τους μη σεβόμενοι πλέον τους νόμους και τις πρόνοια του Θεού· ξέχασαν οι Ισραηλίτες τον Θεό και την ανάγκη τους για αυτόν. (Οσ. 4:1-6) Ο Ωσηέ, το όνομα του οποίου σημαίνει καταλλήλως «σωτηρία», ενδιαφερόταν βαθύτατα για τη σωτηρία ή την αποκατάσταση του λαού του από τις πονηρές οδούς του. Έτσι, τους προειδοποίησε για την τιμωρία

που θα τους ερχόταν σίγουρα αν αποτύγγαναν να γυρίσουν πίσω και να μετανοήσουν. Αργότερα, στον Ωσηέ 6:1-3, ο προφήτης παρακαλεί τον λαό του να επιστρέψει στον Θεό και να λάβει για άλλη μια φορά τη στοργική καλοσύνη και τη συγχώρεση του.

Ο Ωσηέ επισημαίνει ότι η ακολασία, η απιστία και η μέθη υπήρχαν όχι μόνο μεταξύ του λαού, αλλά επίσης ακόμη και σε υψηλές θέσεις εξουσίας στο Ισραήλ. (Ος, 7:1-7) Μια τέτοια συμπεριφορά θα είχε σοβαρές συνέπειες αν δεν αναγνωριστεί και διορθωθεί. Αυτό το μάθημα μπορεί να εφαρμοστεί όχι μόνο για το αρχαίο Ισραήλ, αλλά και για τους ανθρώπους και τα έθνη της σύγχρονης κοινωνίας μας.

Το ενδιαφέρον του Θεού για το λαό του, ως στοργικός πατέρας για τα δικά του παιδιά, φαίνεται επίσης στο μήνυμα του Ωσηέ. «Δεν θέλω εκτελέσει την έξαψιν του θυμού μου, δεν θέλω επιστρέψει εις εξολοθρευμόν του Εφραΐμ· διότι εγώ είμαι Θεός και ουχί άνθρωπος, Άγιος εν τω μέσω σου· και δεν θέλω εισέλθει εν θυμώ. Κατόπιν του Κυρίου θέλουσι περιπατεί· ως λέων θέλει βρυχάσθαι· όταν αυτός βρυχηθή, τότε θέλουσι σπεύσει εκστατικά τα τέκνα από της δύσεως· θέλουσι σπεύσει εκστατικά ως πτηνόν από της Αιγύπτου και ως περιστερά από της γης της Ασσυρίας, και θέλω αποκαταστήσει αυτούς εν τοις οίκοις αυτών, λέγει Κύριος.» (Ος. 11:9-11) Καθώς συλλογιζόμαστε αυτά τα λόγια, εντυπωσιαζόμαστε με το έλεος και την τρυφερότητα του Θεού προς τους Ισραηλίτες. Ο Θεός ενδιαφέρεται επίσης για την αιώνια ευημερία όλων των ανθρώπινων τέκνων του, και μέσω των υπηρεσιών της επερχόμενης βασιλείας του, «οι κάτοικοι του κόσμου θα μάθουν τη δικαιοσύνη».—Ησα. 26:9

Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ

Η Αγία Γραφή μιλάει για τον Δαβίδ ως άνθρωπο σύμφωνα με την καρδιά του Θεού. (Α' Σαμ. 13:14· Πράξεις 13:22) Ωστόσο, με όλα τα επιτεύγματα, τη σοφία, την επιδεξιότητα, την ορθή κρίση, ακόμη και την ταπεινοφροσύνη και τον σεβασμό του για τον Θεό, η πεσμένη ανθρώπινη φύση αυτού του δούλου του Θεού υπέκυψε σε κακούς και ανήθικους πειρασμούς. Επιφανειακά, φαίνεται δύσκολο να αποδοθούν τέτοιες αμαρτίες σε κάποιον με τόσο δυνατό χαρακτήρα.

Ωστόσο, τα παραπτώματα του Δαβίδ πιθανότατα να μην ήταν εντελώς ξαφνικά. Υπήρχαν σίγουρα λάθη στην πορεία. Η διαδικασία ήταν σταδιακή με μια κορύφωση που έφτασε σχεδόν ανεπαίσθητα. Πιθανότατα να μολύνθηκε από την υπερηφάνεια ο Ντέιβιντ (ή Δαβίδ) που σε αυτόν τον κόσμο συμβάδιζε συχνά με τη δύναμη, τη δημοτικότητα και την επιτυχία. Ως αποτέλεσμα, αγνοούσε, αναμφίβολα, πολύ τη δική του ηθική αδυναμία. Ως βασιλιάς, ο λόγος του ήταν υπέρτατος, και ο λαός του Ισραήλ περίμενε να υπακούσει στις διαταγές του. Τον παρακολούθησε στο πεδίο της μάχης ο θρίαμβος· επεκτάθη η βασιλεία του και απολάμβανε ένα νέο ύψος ευημερίας. Ωστόσο, σε όλη αυτή τη νίκη και την εξύψωση, κρύβονταν πανούργοι πειρασμοί από τους οποίους αμέλησε να προφυλαχθεί.

Ήταν εν μέσω αυτής της εξωτερικής ευημερίας, αλλά και της παρακμής της εσωτερικής ευσέβειας, που ο Δαβίδ διέπραξε τα τρομερά εγκλήματα κατά του Θεού και του ανθρώπου που καταγράφηκαν στο Β' Σαμουήλ 11:1-27, που ήταν η παράνομη σχέση του με τη Βηθσαβέ και η επακόλουθη δολοφονία του συζύγου της, του Ουρία. Η πεσμένη ανθρώπινη

φύση — πόσο αδύναμη και επιρρεπής στην αμαρτία είναι! Πώς θα οδηγήσει τυφλά όσους βρίσκονται υπό την εξουσία της να διαπράττουν πράξεις που με πιο νηφάλια σκέψη, θα αποφεύγονταν και θα περιφρονούνταν. Έτσι συνέβη με τον Δαβίδ, έναν άνθρωπο πολύ αγαπητό και τιμημένο από τον Θεό, αλλά όμως έπεσε.

Δόξα τω Θεώ υπάρχει κάτι τέτοιο όπως η μετάνοια και η άφεση των αμαρτιών. Ο Θεός έστειλε τον προφήτη Νάθαν για να αποκαλύψει στον Δαβίδ τα μεγάλα του παραπτώματα και να τον επιπλήξει, όπως καταγράφηκε στο Β' Σαμουήλ 12:1-12. Τώρα συνειδητοποιώντας την ενοχή του, υπήρχαν μόνο δύο πορείες ενώπιον του βασιλιά. Η μια ήταν η μετάνοια, η εξομολόγηση και η αναμόρφωση· η άλλη, για να καταγγείλει τον προφήτη και να χρησιμοποιήσει τη βασιλική του δύναμη για να τιμωρήσει αυτόν που υποτίθεται ότι επέπληξε έναν βασιλιά. Η βαθιά ριζωμένη ευγένεια του Δαβίδ επικράτησε και με αγωνία καρδιάς είπε: «Αμάρτησα εναντίον του ΚΥΡΙΟΥ». - εδάφ. 13

Σε αυτή τη νίκη ενάντια στην υπερηφάνεια και τον εγωισμό του, ο Ντίβιντ απέδειξε ότι ήταν μεγαλύτερος ήρωας από όλες τις προηγούμενες νίκες και τα κατορθώματά του στη μάχη. Στον Ψαλμό 51:1-17, ο Δαβίδ εξομολογείται δημόσια τις αμαρτίες του και εξαίρει το μεγάλο έλεος και τη συγχώρεση του Θεού. Με τα λόγια του προτρέπει όλους τους αμαρτωλούς να προσευχηθούν στον Θεό αμέσως για θεϊκή συγχώρεση, προτού οι καρδιές τους μπουν σε μια κακή πορεία.

Η πορεία του Δαβίδ πρέπει να επαινείται σε όλους όσους, σε οποιοδήποτε βαθμό, απομακρύνθηκαν από την οδό του Κυρίου. Επιπλέον, είναι ένα παράδειγμα

του πώς ο Θεός θα εκπαιδεύσει με έλεος και, στη βασιλεία του, θα συγχωρήσει όλη την ανθρωπότητα που θα γνωρίσει και θα αγαπήσει τους δίκαιους νόμους του. Για τον καιρό αυτό ο προφήτης έγραψε: «Και δεν θέλουνσι διδάσκει πλέον έκαστος τον πλησίον αυτού και έκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων, Γνωρίσατε τον Κύριον· διότι πάντες ούτοι θέλουνσι με γνωρίζει από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών, λέγει Κύριος· διότι θέλω συγχωρήσει την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον.» —Ιερ. 31:34

ΜΟΙΧΕΙΑ—Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Το διάταγμα, «Μη διαπράττεις μοιχεία», είναι μία από τις Δέκα Εντολές του νόμου του Θεού όπως δόθηκε στον λαό του Ισραήλ. (Εξοδος 20:14) Στην πιο βασική του μορφή, απαγορεύει τη βεβήλωση του συμβολαίου γάμου μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας. Η μοιχεία τιμωρούνταν με θάνατο. (Δευτ. 22:22) Στην Παλαιά Διαθήκη, οι μοιχοί συγκεντρώνονταν επίσης μαζί με τους δολοφόνους, τους προδότες, τους μάγους, τους ψεύτικους ορκωτές και εκείνους που καταπιέζουν τους άλλους.— Ιώβ 24:14,15· Ιερ.. 9:2· Μαλα. 3:5

Η περαιτέρω προσοχή μας εφιστάται στα λόγια του Ιησού σχετικά με αυτό το θέμα: «Ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους αρχαίους, μη μοιχεύσης. Εγώ όμως σας λέγω ότι πας ο βλέπων γυναίκα διά να επιθυμήσῃ αὐτήν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Εάν ο οφθαλμός σου ο δεξιός σε σκανδαλίζῃ, ἐκβάλε αὐτόν και ρίπον ἀπό σου· διότι σε συμφέρει να χαθῇ ἐν τῶν μελών σου και να μη ριφθῇ ὅλον το σῶμα σου εις τὴν γέενναν.» — Ματθ. 5:27-29

Η λέξη κόλαση που εμφανίζεται σε αυτό το

απόσπασμα μεταφράζεται από την ελληνική Γέεννα, η οποία είναι μια απόδοση των εβραϊκών λέξεων για την «Κοιλάδα του Hinnom». Αυτή η κοιλάδα βρισκόταν λίγο έξω από την Ιερουσαλήμ και χρησιμοποιήθηκε για να καίγονται τα σκουπίδια και άλλα ανεπιθύμητα απορρίμματα. Οι φωτιές κρατούνταν συνεχώς αναμμένες και, αν χρειαζόταν, προσετίθετο θειάφι ή θείο για να υποβοηθηθεί η καύση. Ωστόσο, κανένα ζωντανό ον δεν επιτρεπόταν ποτέ να πεταχτεί στη Γέεννα, και σύμφωνα με τον εβραϊκό νόμο κανένα πλάσμα δεν επιτρεπόταν να βασανιστεί. (Ιερ. 7:30,31) Επομένως, συμβολίζει τον αιώνιο θάνατο—την ανυπαρξία—αλλά όχι τα βασανιστήρια. Μόνο στους Σκοτεινούς Αιώνες, η αντιβιβλική ιδέα ότι η Γέεννα ήταν ένας τόπος αιώνιων βασανιστηρίων εισχώρησε στις θρησκευτικές διδασκαλίες.

Στο προηγούμενο απόσπασμα ο Ιησούς μας διδάσκει ενδεικτικά ότι είναι καλύτερο να εγκαταλείψουμε ένα από τα μέλη του σώματός μας παρά να χάσουμε τη ζωή αιώνια. Το μάθημα είναι ένα μάθημα αυτοελέγχου. Είναι πιο κερδοφόρο για εμάς να αρνούμαστε να ικανοποιήσουμε τις επιθυμίες της σάρκας —αν και αυτές μερικές φορές μπορεί να μας φαίνονται τόσο κοντά και αγαπητές όσο το «δεξί μας μάτι»— παρά να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να νικηθεί και να χάσει την υπόσχεση ότι προσφέρθηκε στους Χριστιανούς μια θέση στην ουράνια φάση της βασιλείας του Θεού.

Κατά τη διάρκεια της επίγειας φάσης της βασιλείας του Θεού, θα επιβληθούν θεϊκοί νόμοι, αλλά εκείνη τη στιγμή θα δοθεί βοήθεια στους ανθρώπους για να μπορέσουν να επιτύχουν την τελειότητα. Τότε θα είναι απαραίτητο όχι μόνο να συμμορφώνονται όλοι

εξωτερικά με τις εντολές αλλά και το πνεύμα και η κατάσταση της καρδιάς να είναι σε αρμονία με τον Θεό. Ο Κύριός μας θα κοιτάζει στην καρδιά του ατόμου και θα κρίνει ανάλογα.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Στο Α' Κορινθίους κεφάλαιο 5, ο Απόστολος Παύλος αναφέρεται σε μια κατάσταση που περιελάμβανε ανηθικότητα που είχε μάθει ότι υπήρχε στην εκκλησία της Κορίνθου. «Δεν είναι καλόν το καύχημά σας», έγραψε, υποδεικνύοντας ότι ίσως οι Κορίνθιοι αδελφοί ήταν υπερήφανοι για την ψεύτικη αίσθηση της αδελφικής αγάπης που τους έκανε να ανέχονται μια τέτοια κατάσταση.— εδάφ. 6

Ειδικά στην περίπτωση ενός παραβάτη που είχαν επιστήσει στην προσοχή του Παύλου, ο απόστολος διέταξε ότι η εκκλησία έπρεπε να τον βγάλει από τη κοινωνία τους, όπως το έθεσε, «για την καταστροφή της σάρκας, για να σωθεί το πνεύμα την ημέρα του Κυρίου Ιησού». (εδάφ. 5) Ο Παύλος μίλησε για αυτή την ενέργεια ως εκκαθάριση του «προζυμίου» από το μέσο τους. Το προζύμι στις Γραφές χρησιμοποιείται πάντα ως σύμβολο της αμαρτίας με τη μία ή την άλλη μορφή, ποτέ, όμως, ως αγγνή και υγιεινή επιρροή.

Το ότι τέτοια ανηθικότητα πρέπει να υπήρχε εκείνη την εποχή σε μια Χριστιανική εκκλησία μπορεί να φαίνεται παράξενο, αλλά όχι τόσο όταν λάβουμε υπόψη τις προηγούμενες συνήθειες μερικών στην Κόρινθο που είχαν αποδεχτεί τον Χριστό και είχαν προσκολληθεί στο λαό του. Οι Έλληνες στην Κόρινθο ήταν κατά κύριο λόγο ειδωλολάτρες. Η Αφροδίτη ήταν μια ευρέως σεβαστή θεά. Ένας ιστορικός γράφει: «Η λατρεία της Αφροδίτης εδώ

παρακολουθήθηκε με επαίσχυντη ασυδοσία».

Ο Μωσαϊκός Νόμος ήταν μοναδικός ως προς την οριοθέτηση των ηθικών προτύπων και η προσκόλληση του εβραϊκού λαού σε αυτούς τους ξεχώριζε από τους εθνικούς γύρω τους. Πρακτικές όπως αυτές που ο Νόμος ορίζει ως ανήθικες αποτελούσαν στο παρελθόν μέρος της ειδωλολατρικής λατρείας πολλών από τους νεοπροσήλυτους. Έτσι, μεταξύ εκείνων στην εκκλησία της Κορίνθου, η ανηθικότητα ίσως δεν αντιμετωπιζόταν στον ίδιο βαθμό αποστροφής όπως θα ήταν διαφορετικά αν οι πρακτικές ήταν λιγότερο διαδεδομένες στην κοινωνία γενικότερα. Ωστόσο, τέτοια πράγματα ήταν αντίθετα με το θέλημα του Θεού, και, όπως σημειώνεται στην αφήγηση, ο Παύλος ανέλαβε σθεναρά μέτρα για να διορθώσει τη διαταραχή.

Ωστόσο, αυτή η άκαμπτη στάση του Παύλου ενάντια στο λάθος έγινε με αγάπη. Αυτό το αποκαλύπτει στη δεύτερη επιστολή του προς την ίδια εκκλησία. (Β' Κορ. 2:1-11) Ο Παύλος σχεδίαζε να επισκεφτεί αυτούς τους αδελφούς και δεν ήθελε τίποτα να χαλάσει τη χαρά της περίπτωσης. Επαίνεσε την εκκλησία για τη δράση κατά του αδίκου που προέτρεψε εκείνος. Επιπλέον, θεώρησε ότι τώρα ο αδελφός έμαθε το μάθημά του, και για να μην τον επιβαρύνουν με υπερβολική λύπη, συμβούλεψε τώρα την εκκλησία να τον συγχωρέσουν και να επιστρέψει αυτός στη κοινωνία τους. Αν έκαναν αυτή την ενέργεια, εξήγησε ο Παύλος, θα συμμετείχε μαζί τους σε αυτό, πιστεύοντας ότι αυτή ήταν και η στάση που θα ακολουθούσε ο Χριστός. Έτσι βλέπουμε όχι μόνο ότι ο Παύλος ήθελε να διορθωθεί η αδικοπραγία, αλλά και να αποκατασταθεί ο άδικος στην εύνοια και στην κοινωνία μεταξύ των αδελφών και με τον Κύριο.

ΑΙΩΝΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Κατά τη διάρκεια της παρούσας εποχής, οι πιστοί Χριστιανοί έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στο να ακολουθήσουν τον Ιησού παρουσιάζοντας το σώμα τους ως ζωντανή θυσία που ήταν αποδεκτή από τον Επουράνιο Πατέρα. (Ρωμ. 12:1) Αυτοί εκλήθησαν από κάθε έθνος της γης για να είναι τα εκλεγμένα μέλη της τάξεως της ουράνιας νύφης.

Όσοι ανταποκρίνονται σε αυτή την ουράνια πρόσκληση δικαιώνονται ή διορθώνονται στα μάτια του Θεού. (Ρωμ. 3:22-24· 5:8-11) Είναι σε εγρήγορση, όχι μόνο σχετικά με τις βασικές ηθικές εντολές της δικαιοσύνης, αλλά ακόμη μεγαλύτερης σημασίας, για να καθαρίσουν τον εαυτό τους από κρυφά σφάλματα του νου και της καρδιάς. Συνειδητοποιώντας την ανάγκη να φυλάγονται από αυτές τις απαρχές της αμαρτίας και να διατηρούνται σε καθαρή και αγνή κατάσταση, θα πηγαίνουν συχνά με προσευχή στην πηγή της χάριτος για να ζητήσουν βοήθεια σε κάθε στιγμή ανάγκης.

Η ιερότητα της σχέσης γάμου τονίζεται από το γεγονός ότι ο Κύριος τη χρησιμοποιεί ως παράδειγμα για την ενότητα του Χριστού και της εκκλησίας, της «νύφης» του. Ο Παύλος παρουσιάζει ένα θαυμάσιο μάθημα προς αυτήν την κατεύθυνση, και εν κατακλείδι, λέει: «Αυτή [η σχέση του γάμου] είναι ένα μεγάλο μυστήριο: αλλά εγώ μιλάω για τον Χριστό και την εκκλησία.» — Εφεσ. 5:22-32

Σύμφωνα με αυτήν την παραβολή, ο απόστολος έγραψε προς την εκκλησία της Κορινθίας, λέγοντας: «Διότι είμαι ζηλότυπος προς εσάς κατά ζηλοτυπίαν Θεού· επειδή σας ηρραρώνισα με ένα άνδρα, διά να σας παραστήσω παρθένον αγνήν εις τον Χριστόν». (Β' Κορ. 11:2) Οι Χριστιανοί που είναι πιστοί στον

Χριστό—ακόμα και μέχρι θανάτου—θα ενωθούν μαζί του στην ουράνια δόξα όταν γίνει ο «γάμος του Αμνού». — Αποκ. 2:10· 19:7

Ο Παύλος προέτρεψε επίσης την εκκλησία, λέγοντας: «Η δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος του εν υμίν, το οποίον έχετε από Θεού, και δεν είσθε κύριοι εαυτών; Διότι ηγοράσθητε διά τιμής· δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του σώματός σας και διά του πνεύματός σας, τα οποία είναι του Θεού. » (Α' Κορ. 6:19,20) Ο συμβολισμός του ναού χρησιμοποιείται στην Καινή Διαθήκη με δύο τρόπους. Ένας από αυτούς είναι στο παραπάνω εδάφιο, στο οποίο ο Παύλος αναφέρεται στο σαρκικό σώμα κάθε πιστού ως «ναό», τη συμβολική κατοικία του Θεού μέσω του Αγίου Πνεύματός του. Είναι το Πνεύμα του Θεού που βοηθά τον Χριστιανό να αποκτήσει και να διατηρήσει την καθαρότητα της καρδιάς, της σκέψης, του λόγου και της δράσης.— Ρωμ. 8:11-13

Η άλλη εικόνα «ναού» που χρησιμοποιείται στην Καινή Διαθήκη παρουσιάζεται από τον Απόστολο Πέτρο. Γράφει: «και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον». (Α' Πέτ. 2:5) Εδώ γίνεται λόγος για κάθε μαθητή του Ιησού, όχι ως ναό, αλλά ως έναν λίθο που προετοιμάζεται να αποτελέσει μέρος ενός πνευματικού «οίκου», ή ναού, του μέλλοντος, μιας «κατοίκησης του Θεού.» (Εβρ. 3:6· Εφεσ. 2:19,22) Παρόμοια, ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής γράφει: «Όστις νικά, θέλω κάμει αυτόν στύλον εν τω ναώ του Θεού μου». — Αποκ. 3:12

Αυτό είναι σύμφωνα με τις διδασκαλίες της Βίβλου ότι ο Χριστός και η εκκλησία του μαζί, ως το «Σπέρμα» του Αβραάμ, θα είναι ο διάυλος μέσω του

οποίου οι υποσχεμένες ευλογίες του Θεού θα φτάσουν τελικά σε «όλες τις οικογένειες της γης» κατά τη διάρκεια των χιλίων χρόνων της μεσσιανικής βασιλείας. —Γαλ. 3:8,16,27-29· Αποκ. 20:6

Σε αυτήν τη βασιλεία της δικαιοσύνης, όλη η ανθρωπότητα θα είχε την ευκαιρία να μάθει τα απαραίτητα μαθήματα που σχετίζονται με όλες τις πτυχές της αμαρτίας και των καταστροφικών της αποτελεσμάτων. Για εκείνο τον καιρό, ο προφήτης λέει: «Η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν.» (Ησα. 11:9) Πράγματι, αυτός είναι ο «καλός και αποδεκτός» σκοπός του «Θεού του Σωτήρα μας, ο οποίος επιθυμεί να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να έρθουν στη γνώση της αλήθειας». - Α' Τιμ. 2:3,4 ■

Ο Θεός προμηνύει την καταστροφή

Εδάφια κλειδιά:
«Τοιούτοι θέλουνσιν
είσθαι εις σε εκείνοι,
μετά των οποίων εκ
νεότητός σου
εκοπίασας, οι έμποροί
σου· θέλουνσι φύγει
περιπλανώμενοι
έκαστος εις το μέρος
αυτού· ουδείς θέλει σε
σώσει.»
— *Ησαΐας 47:15*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ησαΐας 47:10-15

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΟΥ Ιεχωβά για ζωή εξαρτιόταν πάντα από την υπακοή. Ενώ η υπακοή οδηγεί ορθώς σε ευλογίες, η τέλεια δικαιοσύνη του Θεού απαιτεί η ανυπακοή να οδηγήσει σε θάνατο με τον ίδιο τρόπο. Η τέλεια ζωή που δόθηκε στον Αδάμ εξαρτιόταν από την υπακοή στις θεϊκές οδηγίες σχετικά με την τροφή που παρέχεται για τη διατροφή του. Του επιτράπη να φάει από κάθε δέντρο του κήπου εκτός από το δέντρο της γνώσης για το καλό και το

κακό. Η ποινή για την παράβαση αυτής της εντολής θα ήταν θάνατος. (Γέν. 2:9,16,17) Όταν ο Αδάμ δεν υπάκουσε, η δικαιοσύνη του Θεού απαιτούσε την εκτέλεση της θανατικής ποινής.— Γεν. 3:17-19

Η πράξη ανυπακοής του Αδάμ έθεσε σε κίνηση τη συνεχή μάχη του ανθρώπου με το καλό εναντίον του κακού και μεταξύ της υπακοής και της ανυπακοής στον

Δημιουργό. Ωστόσο, ακόμη και σε αυτήν την πρώτη εμφάνιση αμαρτίας και ανυπακοής από τον άνθρωπο, ο Ιεχωβά φανέρωσε την αγάπη και το έλεός του με έναν υπαινιγμό μελλοντικής λύτρωσης μέσω ενός «σπέρματος» ή απογόνου που θα ικανοποιούσε τη δικαιοσύνη και θα επέφερε την απελευθέρωση του ανθρώπου από την καταδίκη. Μιλώντας στον Σατανά, ο οποίος εμφανίστηκε με τη μορφή φιδιού, ο Θεός είπε: «Και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής· αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κενθήσει την πτέρναν αυτού.» — Γέν. 3:15

Με την πάροδο του χρόνου, ο Θεός κάλεσε το έθνος του Ισραήλ να είναι ο ξεχωριστός λαός του. Ήταν επιθυμία του να είναι ένα έθνος πάνω από όλα τα άλλα μέσω της υπακοής στη Διαθήκη του Νόμου που τους παραδόθηκε μέσω του Μωυσή. (Εξοδος 19:5,6) Αυτή η συμφωνία διαθήκης, μέσω των διαφόρων νόμων και τελετών της, θα έφερνε ευλογίες για την υπακοή και τιμωρία για την ανυπακοή. Έχοντας ελευθερωθεί θαυματουργικά από την Αίγυπτο, ο λαός μίλησε με ενθουσιασμό με μια φωνή λέγοντας: «Όλα όσα είπε ο ΚΥΡΙΟΣ θα τα κάνουμε.» (εδάφ. 8) Ωστόσο, στην ατελή τους κατάσταση, κανένας δεν μπορούσε να υπακούσει πλήρως στις διατάξεις του Νόμου. Αργότερα, ο Απόστολος Παύλος έγραψε: «Διότι όσοι είναι εξ έργων νόμου, υπό κατάραν είναι· επειδή είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας όστις δεν εμμένει εν πάσι τοις γεγραμμένοις εν τω βιβλίω του νόμου, ώστε να πράξη αυτά.» (Γαλ. 3:10) Επομένως, η διάταξις του Νόμου δεν μπορούσε να λυτρώσει την ανθρωπότητα. Ωστόσο, ο Ιησούς, ο οποίος τήρησε τέλεια όλους τους νόμους του Θεού, άνοιξε την ευκαιρία για λύτρωση τόσο των Ιουδαίων όσο και των Εθνικών και αφαίρεσε τον Νόμο. «Εξαλείψας το καθ’

ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον εις διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εις ημάς, και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτό επί του σταυρού.» — Κολ. 2:14

Αν και ο Νόμος έφερε την καταστροφή αντί για την τελειότητα, ο Απόστολος Παύλος είπε ότι ο πραγματικός σκοπός του ήταν ως «δάσκαλος» (ή «παιδαγωγός») να οδηγήσει τον Ισραήλ στον Χριστό. (Γαλ. 3:24) Τους υπενθύμισε ότι ο Ιεχωβά είχε δώσει προ πολλού μια υπόσχεση στον Αβραάμ για μελλοντικές ευλογίες μέσω του «σπέρματος του, που είναι ο Χριστός». Ο Παύλος δίδαξε περαιτέρω ότι όσοι ανήκουν στον Χριστό υπολογίζονται επίσης ως μέρος του σπέρματος του Αβραάμ και, ως εκ τούτου, είναι «κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση». (εδάφ. 16,29) Το να είσαι μέρος αυτού του «σπέρματος» της υπόσχεσης δεν απαιτεί τελειότητα σε αυτή τη ζωή, αλλά πρόθεση υπακοής καρδιάς και ανάπτυξη πνευματικών καρπών. (Ιωάννης 15:8· Γαλ. 5:22,23) Ας προσέξουμε την προειδοποίηση του εδαφίου-κλειδί μας, μήπως υστερηθούμε της χάριτος του Θεού που μας έχει φανερωθεί τόσο άφθονα. Είθε να είμαστε υπάκουοι, δίνοντας επιμέλεια για «να κάμντε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας».—Β΄ Πέτ. 1:10 ■

Η Υπόσχεσις δια την σωτηρίαν

*Εδάφιο κλειδί: «Ούτω
λέγει Κύριος· Εν καιρώ
δεκτώ επήκουσά σου
και εν ημέρα σωτηρίας
σε εβοήθησα· και θέλω
σε διαφυλάξει και θέλω
σε δώσει εις διαθήκην
των λαών, διά να
ανορθώσης την γην, να
κληροδοτήσης
κληρονομίας
ηρημωμένας.»
— Ησαΐας 49:8*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Ησαΐας 49:1-13*

**ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ «ΤΟ Ο
ΚΥΡΙΟΣ** με κάλεσε από τη
μήτρα» στο εδάφιο ένα των
επιλεγμένων εδαφίων για
σήμερα υποδεικνύουν μια
προκαθορισμένη κλήση του
Ησαΐα ως προφήτη του Θεού.
Παρόμοιες εκφράσεις
χρησιμοποιούνται για άλλα
φερέφωνα του Θεού, αλλά
ίσχυε περισσότερο για τον
Χριστό, ο οποίος κλήθηκε
για το μεγάλο αξίωμα του
λυτρωτή του ανθρώπου.
(Λουκάς 1:26-38) Αν και ο
Ησαΐας προφήτεψε συχνά

σχετικά με τον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ, στο μάθημά
μας διακηρύσσει τη σωτηρία πολύ πέρα από τον Ισραήλ.
Κοιτάζοντας το ρεύμα του χρόνου στο λυτρωτικό έργο
του Χριστού, ο Ιεχωβά λέει μέσω του προφήτη: «Μικρόν
είναι το να ήσαι δούλός μου διά να ανορθώσης τας φυλάς
του Ιακώβ και να επαναφέρης το υπόλοιπον του Ισραήλ·
θέλω προσέτι σε δώσει φως εις τα έθνη, διά να ήσαι η
σωτηρία μου έως εσχάτου της γης. » — Ησ. 49:6

Στο Ησαΐας 61:1-3, ο προφήτης περιγράφει λεπτομερώς ορισμένα από τα χαρακτηριστικά που σχετίζονται με τη σωτηρία που θα εκπληρωθούν μέσω του Χριστού. «1 Πνεύμα Κυρίου του Θεού είναι επ' εμέ· διότι ο Κύριος με έχρισε διά να ευαγγελίζωμαι εις τους πτωχούς· με απέστειλε διά να ιατρεύσω τους συντετριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω ελευθερίαν εις τους αιχμαλώτους και άνοιξιν δεσμοτηρίου εις τους δεσμίους· 2 διά να κηρύξω ενιαυτόν ευπρόσδεκτον του Κυρίου και ημέραν εκδικήσεως του Θεού ημών· διά να παρηγορήσω πάντας τους πενθούντας· 3 διά να θέσω εις τους πενθούντας εν Σιών, να δώσω εις αυτούς ωραιότητα αντί της στάκτης, έλαιον ευφροσύνης αντί του πένθους, στολήν αιnéσεως αντί του πνεύματος της ακηδίας· διά να ονομάζονται δένδρα δικαιοσύνης, φύτευμα του Κυρίου, εις δόξαν αυτού.» Ενώ αυτή η προφητεία εκπληρώθηκε πρωτίστως στον Ιησού, καταλαβαίνουμε ότι ισχύει και για τα κεχρισμένα μέλη του «σώματος» του. Αυτό το συμβολικό χρίσμα της Εκκλησίας γίνεται μέσω του Αγίου Πνεύματος του Θεού, το οποίο ρέει από τον Χριστό, την Κεφαλή, σε όλα τα μέλη του σώματος κατά την παρούσα Εποχή του Ευαγγελίου.— Β ' Κορ. 1:21,22· Α' Ιωάννου 2:27

Ο Απόστολος Παύλος ερμηνεύει τον «αποδεκτό χρόνο» που βρίσκεται στο εδάφιο-κλειδί μας όπως ισχύει για το κεχρισμένο σώμα του Χριστού. «1 Όντες δε συνεργοί αυτού, παρακαλούμεν ενταυτώ να μη δεχθήτε την χάριν του Θεού ματαίως· 2 διότι λέγει· Εν καιρώ δεκτώ επήκουσά σου και εν ημέρα σωτηρίας σε εβοήθησα· ιδού, τώρα καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού, τώρα ημέρα σωτηρίας.» (Β' Κορ. 6:1,2) Σε αυτό, ο Απόστολος Ιωάννης προσθέτει: «Εκ τούτου γνωρίζομεν ότι εν αυτώ μένομεν και αυτός εν ημίν, διότι εκ του Πνεύματος αυτού έδωκεν εις ημάς.» (Α' Ιωάννου 4:13) Έτσι κατανοούμε από τα λόγια των προφητών και των αποστόλων ότι το σώμα του Χριστού

υποβοηθάται από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος κατά την Εποχή του Ευαγγελίου, την «ημέρα της σωτηρίας».

Η υποσχεμένη σωτηρία του Θεού για όλα όσα είπε ο Ησαΐας εξαρτάται από την ολοκλήρωση του σώματος του Χριστού, γιατί ο προφήτης λέει ότι ο Κύριος θα δώσει «εσένα», ολόκληρη την τάξη των κεχρισμένων, «εις διαθήκην των λαών». Μόλις ολοκληρωθεί, ο Χριστός, κεφάλι και σώμα, θα επιφέρει για όλη την ανθρωπότητα «καιρούς της αποκαταστάσεως πάντων, όσα ελάλησεν ο Θεός απ' αιώνος διά στόματος πάντων των αγίων αυτού προφητών». (Πράξεις 3:21) Ας είμαστε, λοιπόν, πιστοί ώστε το σώμα του Χριστού να ολοκληρωθεί, και έτσι να επιφέρει το τέλος της «κουρασμένης νύχτας της γης». ■

Η Σιών θα ευημερήσει

Εδάφιο κλειδί: «Και θέλεις γνωρίσει, ότι εγώ είμαι ο Κύριος και ότι οι προσμένοντές με δεν θέλουνσιν αισχυνθή.»
— *Ησαΐας 49:23*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ησαΐας 49:14-23

ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ υπόσχεση για σωτηρία στο προηγούμενο μάθημά μας, ακούμε παράπονα από τον Ισραήλ, που εδώ ονομάζεται «Σιών», ότι τους εγκατέλειψε ο Ιεχωβά. (Ησα. 49:14) Σε όλο το υπόλοιπο αυτού του κεφαλαίου, ο Ησαΐας τους

καθησυχάζει ότι δεν θα ξεχαστούν. Θα επιστρέψουν στη γη τους, και οι εχθροί τους θα εκδιωχθούν από μπροστά τους. Ο ψαλμωδός, επίσης, γράφει για την αγάπη του Θεού για τον Ισραήλ, λέγοντας: «ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΑΠΟΡΡΙΨΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙ.» (Ψαλμ. 94:14) Στην Καινή Διαθήκη, ο Απόστολος Παύλος κάνει άλλη μια επιβεβαίωση ότι ο Ισραήλ δεν θα εγκαταλειφθεί.— Ρωμ. 11:1,2,25-27

Το Ισραήλ εξακολουθεί να είναι αγαπητό από τον Θεό και θα έχει εξέχοντα ρόλο στη Μεσσιανική βασιλεία, αλλά δεν θα είναι το σπέρμα της ευλογίας. «Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω υψώσει την χείρα μου προς τα έθνη...» (Ησα. 49:22) Το υποσχεμένο σπέρμα του Αβραάμ επρόκειτο να έρθει μέσω του Ισαάκ. (Γέν. 21:12· Ρωμ. 9:7· Εβρ. 11:17,18) Ωστόσο, ο Απόστολος Παύλος δηλώνει περαιτέρω ότι ο Ισαάκ

ήταν απλώς μια εικόνα του αληθινού σπέρματος της υπόσχεσης, «που είναι ο Χριστός». (Γαλ. 3:16). Έτσι, ο Ισραήλ και η διάταξη του Νόμου του, που ανήγαγε την καταγωγή τους στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, δεν ήταν το μέσο σωτηρίας, αλλά μόνο ένας «παιδαγωγός» για να φέρει τον Ισραήλ στον Χριστό ώστε να «δικαιωθώμεν εκ πίστεως». (εδ. 24) Μετά την πρώτη έλευση του Ιησού, όλοι όσοι έχουν βαπτιστεί σε αυτόν και έχουν «ενδυθεί τον Χριστό» πιστά έχουν γίνει μέρος του «σπέρματος του Αβραάμ και κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση».—εδάφ. 27-29

Οι προφητείες του Ησαΐα, όπως πολλές στην Παλαιά Διαθήκη, ήταν ένα μυστήριο όταν είχαν παραδοθεί, επειδή συχνά μιλούσαν για μελλοντικά γεγονότα στο σχέδιο του Θεού που δεν μπορούσαν ακόμη να γίνουν κατανοητά. Ο Απόστολος Παύλος έγραψε: «Αλλά λαλούμεν σοφίαν Θεού μυστηριώδη, την αποκεκρυμμένην, την οποίαν προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εις δόξαν ημών», και συνεχίζει λέγοντας ότι αυτό το «μυστήριο» μας αποκαλύπτεται μέσω του Αγίου Πνεύματος του Θεού.—Α΄ Κορ. 2:7,9,10

Ως υποψήφια μέλη του σώματος του Χριστού, θα πρέπει να γνωρίζουμε καλά το δεύτερο μέρος του εδαφίου-κλειδί μας: «Ότι οι προσμένοντές με δεν θέλουσιν αισχυνθή». Ο Παύλος μαρτύρησε: «Διότι δεν αισχύνομαι το ευαγγέλιον του Χριστού· επειδή είναι δύναμις Θεού προς σωτηρίαν εις πάντα τον πιστεύοντα Ιουδαίων τε, πρώτον και Έλληνα.» (Ρωμ. 1:16) Σε αυτό, ο Πέτρος πρόσθεσε: «Αλλ’ εάν πάσχη ως Χριστιανός, ας μη αισχύνηται, αλλ’ ας δοξάζη τον Θεόν κατά τούτο.» (Α΄ Πέτ. 4:16) Ποιος πιστός γιος δεν είναι χαρούμενος και πρόθυμος να επαινέσει τον επίγειο πατέρα του; Πόσω μάλλον, ως γιοι του Θεού,

να του ψάλλουμε με χαρά. Ας δοξάζουμε έτσι τον Επουράνιο Πατέρα μας χωρίς ντροπή.

Μια άλλη σκέψη που σχετίζεται με τη λέξη «ντρέπομαι» είναι αυτή του να είμαστε απρόθυμοι ή συγκρατημένοι στην υπηρεσία μας στον Θεό επειδή φοβόμαστε τη γελοιοποίηση ή την αποδοκιμασία των άλλων. Αυτή η αίσθηση του φόβου ήταν ένα εμπόδιο σε πολλούς Εβραίους, εμποτισμένους με τις παραδόσεις των πατέρων τους, που τους εμπόδισε να έρθουν στον Χριστό. (Ησα. 28:16· Ματθ. 21:42-44) Όπως εξήγησε ο Πέτρος, ο Ιησούς είναι «ο λίθος ο εξουθενηθείς εφ' υμών των οικοδομούντων, όστις έγεινε κεφαλή γωνίας. Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία· διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν». (Πράξεις 4:11,12) «Και τώρα, τεκνία, μένετε εν αυτό, ίνα όταν φανερωθή, έχωμεν παρρησίαν και μη αισχυνθώμεν απ' αυτού εν τη παρουσία αυτού.»—Α' Ιωάννου 2:28 ■

Παρηγοριά για τον Λαό του Θεού

Εδάφιο κλειδί: «*Ακούσατέ μου, σεις οι ακολουθούντες την δικαιοσύνην, οι ζητούντες τον Κύριον· εμβλέψατε εις τον βράχον, εκ του οποίου ελατομήθητε, και εις το στόμιον του λάκκου, εκ του οποίου ανωρύχθητε.*»
— *Ησαΐας 51:1*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ησαΐας 51:1-8

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΗΣΑΪΑΣ
προέρχεται από μια εβραϊκή λέξη που σημαίνει «ο Ιεχωβά έσωσε». Με τη σωτηρία έρχεται η ελπίδα, και με την ελπίδα έρχεται η παρηγοριά. Γνωστός ιδιαίτερα για τις προφητείες του που δείχνουν τον Ιησού Χριστό, ο Ησαΐας μιλά για αυτόν ως το

«βραχίονα» του Θεού στα εδάφια 5 και 9 του μαθήματός μας. Δύο κεφάλαια αργότερα, προφητεύοντας ξανά για τον Ιησού, ο Ησαΐας ρωτά: «Σε ποιον αποκαλύφθηκε ο βραχίονας του Κυρίου;» (Ησ. 53:1) Ο Απόστολος Ιωάννης αναφέρθηκε σε αυτή την προφητεία, λέγοντας ότι ο Ισραήλ ως έθνος ήταν τυφλός απέναντι στον Ιησού παρά τα πολλά θαύματα που έκανε, και η καρδιά τους είχε σκληρυνθεί.— Ιωάννης 12:37-41

Ο Παύλος ήταν σε μοναδική θέση ως Φαρισαίος πριν γίνει «εκλεκτό σκεύος» για τους Εθνικούς και για τα «παιδιά του Ισραήλ». (Πράξεις 9:15· 23:6· Φιλ. 3:5,6)

Ἦξερε γιατί ο Ἰσραὴλ ἀπέτυχε νὰ ἀναζητήσῃ τὸν Θεό καὶ δηλώνοντας τὸν λόγο ποὺ παραπέμπει στὰ λόγια τοῦ Ἡσαΐα: «Τὶ λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ; Ὅτι τὰ ἔθνη τὰ μὴ ζητοῦντα δικαιοσύνην ἐφθασαν εἰς δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως, ὁ δὲ Ἰσραὴλ ζητῶν νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης δὲν ἐφθασε. Διὰ τι; Ἐπειδὴ δὲν ἐζήτει αὐτὴν ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἔργων τοῦ νόμου· διότι προσέκοψαν εἰς τὸν λίθον τοῦ προσκόμματος.» — Ρωμ. 9:30-32

Σὲ μια συνομιλία με τοὺς μαθητὲς του, ὁ Ἰησοῦς τοὺς ρώτησε: «Ἀλλὰ σεῖς τίνα με λέγετε ὅτι εἶμαι; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Μακάριος εἶσαι, Σίμων, υἱὲ τοῦ Ἰωνά, διότι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν σοὶ ἀπεκάλυψε τούτο, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ἐγὼ δὲ σοὶ λέγω ὅτι σὺ εἶσαι Πέτρος [ἀπὸ τῆ λέξῃ πέτρα] καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς πέτρας θέλω οἰκοδομήσῃ τὴν ἐκκλησίαν μου, καὶ πύλαι ἄδου δὲν θέλουσιν ἰσχύσει κατ' αὐτῆς.» — Ματθ. 16:15-18

Ἡ ἐκκλησία, ὡς μικρὲς ατομικὲς πέτρες, εἶναι χτισμένη πάνω στο γερὸ θεμέλιο «βράχου» τοῦ Μεσσία καὶ τοῦ λυτρωτικοῦ τοῦ ἔργου. Ὁ Πέτρος ἀναμφίβολα θὰ θυμόταν αὐτὴ τὴ συνομιλία ὅταν ἀργότερα μίλησε ὁ Ἰησοῦς γιὰ τὴν παραβολὴ τοῦ οἰκοδεσπότη στους θρησκευτικούς επικριτὲς τοῦ ποὺ καταγράφηκε στὰ ἐδάφια Ματθαῖος 21:33-44. Στὸ τέλος τῆς παραβολῆς ὁ Ἰησοῦς εἶπε στους θρησκευτικούς ηγέτες τῶν Ἰουδαίων: «Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγένεκε κεφαλὴ γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένεκεν αὕτη καὶ εἶναι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς υμῶν; Διὰ τούτο λέγω πρὸς υμᾶς ὅτι θέλει ἀφαιρεθῇ ἀφ' υμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ θέλει δοθῇ εἰς ἔθνος κάμνον τοὺς καρπούς αὐτῆς· καὶ ὅστις πέσῃ ἐπὶ τὸν λίθον τούτον θέλει συντριφθῇ· εἰς ὄντινα δὲ ἐπιπέσῃ, θέλει κατασυντρίψῃ αὐτόν.»

Ο Πέτρος αργότερα μιλά για το πώς η εκκλησία χτίζεται ως «ναός» πάνω στον ακρογωνιαίο λίθο του Χριστού: «Εις τον οποίον προσερχόμενοι, ως εις λίθον ζώντα, υπό μεν των ανθρώπων αποδοκιμασμένον, παρά δε τω Θεώ εκλεκτόν, έντιμον, και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον, διά να προσφέρητε πνευματικάς θυσίας ευπροσδέκτους εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού.» (Α' Πέτ. 2:4,5) Είθε τα λόγια του Ησαΐα στο εδάφιο-κλειδί μας να μας ενδυναμώσουν και να μας παρηγορήσουν καθώς «ακολουθούμε την δικαιοσύνην» και «ζητούμεν τον Κύριον», κοιτάζοντας «στον βράχο» του Χριστού, του τέλειου μας μοτίβο και οδηγό, και από όπου είμαστε “λαξευμένοι” (εκ του οποίου ελατομήθητε). ■

Το άγγιγμα του Κυρίου

*«Και ιδού, λεπρός ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων·
Κύριε, εάν θέλῃς, δύνασαι να με καθαρίσης. Και
εκτείνας την χείρα ο Ιησούς ήγγισεν αυτόν, λέγων·
Θέλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς εκαθαρίσθη η λέπρα
αυτού.»*

—Ματθαίος 8:2,3—

Το χέρι χρησιμοποιείται στην Αγία Γραφή ως σύμβολο δύναμης. Το άγγιγμα του χεριού είναι μια μικρή άσκηση δύναμης. Ας παρατηρήσουμε μερικές βιβλικές αφηγήσεις για τα υπέροχα πράγματα που επιτεύχθηκαν με το άγγιγμα του Δασκάλου και ας θεωρήσουμε ότι είναι ενδεικτικές του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζουμε εμάς από τον ίδιο στοργικό και ευγενικό Κύριο, για τον οποίο ο ποιητής έγραψε:

*«Το άγγιγμα σου έχει ακόμα την αρχαία του δύναμη,
Καμία λέξη Σου δεν μπορεί να μην καρποφορήσει.»*

ΛΕΠΡΑ—ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Το εναρκτήριο κείμενό μας θυμίζει την περίσταση κατά την οποία το άγγιγμα του χεριού του Δασκάλου θεράπευσε κάποιον που είχε μαστωθεί από λέπρα. Πολύ πιο συχνή στους αρχαίους χρόνους από ό,τι σήμερα, η ασθένεια της λέπρας προκαλείται από μια μακροχρόνια λοίμωξη που μπορεί να οδηγήσει σε

βλάβες των νεύρων, του δέρματος, των ματιών και της αναπνευστικής οδού. Αυτή η βλάβη μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την έλλειψη ικανότητας να αισθάνεται πόνο και μπορεί να οδηγήσει τελικά στην απώλεια τμημάτων των άκρων ενός ατόμου λόγω επαναλαμβανόμενων τραυματισμών ή μόλυνσης.

Η λέπρα χρησιμοποιείται στην Αγία Γραφή ως σύμβολο για την αμαρτία. Ακριβώς όπως η λέπρα μπορεί να οδηγήσει, με την πάροδο του χρόνου, σε βλάβη ή απώλεια μερών του σώματος, έτσι και η αμαρτία κατατρώει την καρδιά, το μυαλό, τον χαρακτήρα και άλλες ευαισθησίες του ανθρώπινου οργανισμού. Κατά τη διάρκεια μιας ζωής, χωρίς τη θεραπευτική δύναμη του Μεγάλου Γιατρού, τα αποτελέσματα της αμαρτίας θα οδηγήσουν σε έναν αυξανόμενο διαχωρισμό από τον Επουράνιο Πατέρα και τις δίκαιες αρχές και εντολές του.

Δεν καθαρίστηκαν όλοι οι λεπροί στο Ισραήλ από τον Ιησού κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του. (Λουκάς 4:24-27) Κατά τη διάρκεια της παρούσας Εποχής του Ευαγγελίου, αν και ο Ιησούς με τη χάρη του Θεού εγεύθη του θανάτου για κάθε άνθρωπο, δεν ωφελήθηκαν ακόμη όλοι από αυτήν την πολύτιμη θυσία, αλλά μόνο ένας εδώ και ένας εκεί, ένα «μικρό ποίμνιο». (Εβρ. 2:9· Λουκάς 12:32) Ωστόσο, η ερχόμενη Μεσσιανική βασιλεία πρόκειται να φέρει μια ακόμη πληρέστερη εκδήλωση της θείας χάριτος. Η «αμαρτία του κόσμου» θα αφαιρεθεί και όλη η ανθρωπότητα θα έχει την ευκαιρία να θεραπευθεί πλήρως από τη «λέπρα» της αμαρτίας και τις τρομερές επιπτώσεις της που έχουν ταλαιπωρήσει την ανθρωπότητα από την πτώση των πρώτων γονέων μας στην Εδέμ. (Ιωάννης 1:29· Α' Κορ. 15:21,22) Η γη, το σπίτι του ανθρώπου, θα

είναι επίσης για άλλη μια φορά ένας ιερός τόπος, για πάντα θεραπευμένος από τις συνέπειες της αμαρτίας.

ΟΙ ΕΞΟΥΘΕΝΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΥΡΕΤΟΥ

Σε μια άλλη καταγραφή για το άγγιγμα του χεριού του Δασκάλου, διαβάζουμε: «Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του Πέτρου, είδε την πενθεράν αυτού κατάκοιτον και πάσχουσιν πυρετόν· και επίασε την χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός, και εσηκώθη και υπηρέτει αυτούς.»—Ματθ. 8:14,15

Στο ανθρώπινο σώμα, ο πυρετός ή η αύξηση της εσωτερικής θερμοκρασίας του σώματος, είναι ένας μηχανισμός που ενεργοποιείται για να καταπολεμήσει πολλά είδη λοιμώξεων. Στις περισσότερες περιπτώσεις, ο πυρετός υποχωρεί μέσα σε λίγες μέρες από τη στιγμή που επετεύχθη ο σκοπός του. Ωστόσο, σε περιπτώσεις όπου η υποκείμενη λοίμωξη ή ασθένεια είναι πιο σοβαρή, ο πυρετός μπορεί να μην έχει την επανορθωτική του δράση. Τα αποτελέσματα σε τέτοιες περιπτώσεις μπορεί να είναι πολύ σοβαρά και ενδεχομένως θανατηφόρα.

Αυτό μπορεί κάλλιστα να απεικονίζει τον «πυρετό» της υπερηφάνειας, του θυμού, της ιδιοσυγκρασίας και του πάθους που πλήττουν την ανθρώπινη οικογένεια. Ο κόσμος δεν ήταν ποτέ σε πιο πυρετώδη κατάσταση από ό,τι είναι σήμερα. Οι τρομερές και θανατηφόρες λοιμώξεις που προκαλούνται από την αμαρτία αναγνωρίζονται από τους περισσότερους ανθρώπους. Ωστόσο, ο άνθρωπος δεν μπορεί να απαλλαγεί από αυτά επειδή οι «πυρετώδεις» ιδιότητες που σημειώθηκαν παραπάνω είναι ακριβώς το αντίθετο από το θεραπευτικό βάλαμο της ταπεινοφροσύνης, της καλοσύνης, του ελέους και

της αγάπης, που είναι τα μόνα φάρμακα για την τρέχουσα μόλυνση του κόσμου που προκύπτει από την αμαρτία. Αυτό που χρειάζεται η ανθρωπότητα είναι το άγγιγμα του Δασκάλου.

Ο πυρετός με τη συμβολική έννοια μπορεί επίσης να υποδηλώνει μια κατάσταση αναταραχής. Το άγγιγμα του Ιησού θα το εξαλείψει και θα μας φέρει πνευματική ανάπαυση και ειρήνη. Το περιγράφει η Αγία Γραφή ως «ειρήνη με τον Θεό» καθώς κρατάμε τον Κύριο με πίστη, και η «ειρήνη του Θεού» στις καρδιές μας καθώς παραδίδουμε τον εαυτό μας πλήρως για να περπατήσουμε στα βήματα του Κυρίου. (Ματθ. 11:28-30· Ρωμ. 5:1· Φιλ. 4:7) Είθε οι προσευχές μας για αυτήν την ευλογία να είναι αυτές που εκφράζει ο ποιητής:

*«Ρίξε την γαλήνια δροσιά της ησυχίας σου,
Μέχρι να σταματήσουν όλες οι προσπάθειές μας.
Αφαιρέσε από την ψυχή μας την καταπόνηση και το άγχος,
Και ας ομολογήσουν οι διατεταγμένες ζωές μας
Την ομορφιά της ειρήνης Σου.»*

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΜΑΣ

«Και ενώ εξήρχοντο από της Ιεριχώ, ηκολούθησεν αυτόν όχλος πολύς. Και ιδού, δύο τυφλοί καθημένοι παρά την οδόν, ακούσαντες ότι ο Ιησούς διαβαίνει, έκραξαν λέγοντες· Ελέησον ημάς, Κύριε, υιέ του Δαβίδ...Και σταθείς ο Ιησούς, έκραξεν αυτούς και είπε· Τι θέλετε να σας κάμω; Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, να ανοιχθώσιν οι οφθαλμοί ημών. Και ο Ιησούς σπλαγχνισθείς ήγγισε τους οφθαλμούς αυτών· και ευθύς ανέβλεψαν αυτών οι οφθαλμοί, και ηκολούθησαν αυτόν.» — Ματθ. 20:29-34

Αυτό το θαύμα του Ιησού απεικονίζει καλά το άνοιγμα των ματιών της κατανόησής μας με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος του Θεού. Εδώ, το άγγιγμα του Δασκάλου μας δίνει την ικανότητα να βλέπουμε και να εκτιμούμε με το μάτι της πίστης πράγματα που στην πραγματικότητα δεν έχουμε δει ακόμη, «διότι περιπατούμεν διά πίστεως, ουχί διά της όψεως». (Εφεσ. 1:18· Β' Κορ. 5:7) Μερικοί μπορεί να πιστεύουν ότι τα μάτια τους μπορούν να ανοιχτούν με την κοσμική εκπαίδευση ή με τις δικές τους προσπάθειες. Ωστόσο, επανειλημμένες προσπάθειες προς αυτή την κατεύθυνση ανά τους αιώνες έδειξαν ότι αυτό δεν είναι πλέον δυνατόν ένας γεννημένος τυφλός να ανοίξει τα μάτια του και να δει.

Σε μια περίπτωση, ο Δάσκαλος θεράπευσε την τύφλωση ενός ανθρώπου φτιάχνοντας πηλό και τοποθετώντας τον στα μάτια του που δεν είχαν όραση, και μετά ο άνθρωπος πλύθηκε στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ. (Ιωάννης 9:1-7) Αυτή είναι μια όμορφη απεικόνιση της μεθόδου που χρησιμοποιεί συχνά ο Κύριος για να ανοίξει τα μάτια της κατανόησής του μέσω ανθρώπινων εργαλείων, που απεικονίζεται εδώ με τον «πηλό», ως τρόπο μετάδοσης αυτής της μεγάλης ευλογίας. Μια τέτοια θεραπεία μπορεί να απεικονιστεί καλά από τις εκκρίσεις του στόματος του Κυρίου μας, «γεμάτου χάρη και αλήθεια», αναμεμειγμένες με λίγη σκόνη από τη γη, που υποδηλώνει τα φτωχά γήινα ταλέντα των ακολούθων του Κυρίου.—Εφεσ. 4:11· Ιωάννης 1:14

Αυτή η μέθοδος χρησιμοποιήθηκε ιδιαίτερα σε αυτό το τέλος της χριστιανικής εποχής εν σχέσει με το μήνυμα του Ευαγγελίου που διεδόθη παγκοσμίως. Ένας «πιστός και σοφός υπηρέτης», μαζί με πολλούς

άλλους συνυπηρέτες, ευνοήθηκε για να συμμετάσχει σε αυτά τα έργα που ο Δάσκαλος είχε προείπει ότι θα ήταν το προνόμιο των πιστών ακολούθων του να εκτελέσουν. (Ματθ. 24:45-47· Λουκάς 12:37) Ως αποτέλεσμα, τα μάτια πολλών άνοιξαν. Επιπλέον, μια πολύ μεγαλύτερη προοπτική που έχει τεθεί ενώπιον του λαού του Κυρίου είναι ότι, αν είναι πιστοί μέχρι θανάτου, θα είναι ευλογημένο προνόμιό τους στο επερχόμενο βασίλειο να ανοίξουν τα μάτια των δισεκατομμυρίων που ήταν τόσο σωματικά όσο και διανοητικά τυφλοί.—Ησα. 35:5

Αφού ο Ιησούς χρίστηκε από το Άγιο Πνεύμα στον Ιορδάνη, τα μάτια της πνευματικής του κατανόησης άνοιξαν για να δει λεπτομερώς τα πολλά χαρακτηριστικά του θελήματος του Θεού γι' αυτόν. Αυτή η κατανόηση είχε δύο σημαντικά αποτελέσματα. Πρώτον, αγιάστηκε με την κατανόηση και την εκτέλεση του θελήματος του Πατέρα του. (Ιωάννης 17:17-19) Επιπλέον, πήγε σε όλες τις πόλεις και τα χωριά του Ισραήλ, κηρύσσοντας την επερχόμενη βασιλεία του Θεού. (Ματθ. 4:17· 9:35· Μάρκος 1:15) Αυτό δείχνει τους δύο κύριους λόγους για τους οποίους τα νοητικά μας μάτια χριστήκαν με την οφθαλμική αλοιφή της αλήθειας: πρώτον, ότι εφαρμόζουμε την αγιαστική του επίδραση στην ανάπτυξη ενός χριστοειδούς χαρακτήρος· και δεύτερον, για να μπορέσουμε να δώσουμε μαρτυρία για το «ευαγγέλιο της βασιλείας» στο μέτρο των δυνατοτήτων και των περιστάσεων μας.—Ματθ. 24:14

ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΕΝΗ Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΦΗ

Σε άλλη περίπτωση, βλέποντας την πείνα του

πλήθους, ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πόσους άρτους έχετε; οι δε είπον· Επτά, και ολίγα οψαράκια. Και προσέταξε τους όχλους να καθήσωσιν επί την γην. Και λαβών τους επτά άρτους και τα οψάρια, αφού ευχαρίστησεν, έκοψε και έδωκεν εις τους μαθητάς αυτού, οι δε μαθηταί εις τον όχλον.»—Ματθ. 15:34-38

δω τα επτά ψωμιά και τα λίγα ψάρια πολλαπλασιάστηκαν αρκετά για να ταΐσουν ένα πλήθος άνω των τεσσάρων χιλιάδων, πάλι ως αποτέλεσμα του αγγίγματος του Δασκάλου. Έτσι, σε ένα ακόμα υψηλότερο επίπεδο, η ίδια ευγενική δύναμη προκάλεσε την πνευματική τροφή της αλήθειας να πολλαπλασιαστεί ώστε να φτάσει και να γεμίσει όσους αναζητούν απαντήσεις και παρηγοριά σε αυτούς τους επικίνδυνους καιρούς. Μέσω των έντυπων μέσων, του ραδιοφώνου, της τηλεόρασης, του διαδικτύου και των αμέτρητων μορφών ηλεκτρονικών μέσων, το ένδοξο μήνυμα του Ευαγγελίου έφτασε και συνεχίζει να φτάνει σε όσους διψούν για τον Λόγο του Θεού.

ΣΟΦΟΣ ΚΑΙ ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ

Όταν ο Ιησούς συνελήφθη τη νύχτα πριν από το θάνατό του, ένας από τους μαθητές του θεώρησε ότι ήταν απαραίτητο να υπερασπιστεί τον Δάσκαλό του. Η αφήγηση αναφέρει ότι ο μαθητής, που ήταν ο Πέτρος, «Και εκτύπησεν εις εξ αυτών τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν. Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· Αφήσατε έως τούτου· και πιάσας το ωτίον αυτού ιάτρευσεν αυτόν.»—Λουκάς 22:50,51· Ιωάννης 18:10,11

Μπορούμε να είμαστε αρκετά βέβαιοι ότι ως

αποτέλεσμα της μάλλον απερίσκεπτης χρήσης του ξίφους από τον Πέτρο, η ακοή του τραυματία θα μειωνόταν σοβαρά. Παρόμοια, σε μερικούς ίσως να τραυματίστηκε η πνευματική τους ακοή από μια άσκοπη χρήση του ξίφους του Πνεύματος από πλευράς μαθητών με υπερβολικό ζήλο. Όλοι οι τόσο τραυματισμένοι χρειάζονται το άγγιγμα του Δασκάλου για να αποκατασταθεί πλήρως η ακοή τους. Ως μαθητές, λοιπόν, ας είμαστε βέβαιοι ότι κατά την παράδοση του Ευαγγελίου είμαστε «φρόνιμοι ως οι όφεις και απλοί ως αι περιστεραί.»—Ματθ. 10:16

ΗΓΓΙΧΘΗΣΑΝ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΜΑΣ

Καθώς ο Ιησούς ήρθε στη Θάλασσα της Γαλιλαίας σε μια περίπτωση, η βιβλική αφήγηση αναφέρει τα εξής: «31 Και πάλιν εξελθών εκ των ορίων Τύρου και Σιδώonos ήλθε προς την θάλασσαν της Γαλιλαίας ανά μέσον των ορίων της Δεκαπόλεως. 32 Και φέρουσι προς αυτόν κωφόν μογιλάλον και παρακαλούσιν αυτόν να επιθέση την χείρα επ' αυτόν. 33 Και παραλαβών αυτόν κατ' ιδίαν από του όχλου έβαλε τους δακτύλους αυτού εις τα ότα αυτού, και πτύσας ήγγισε την γλώσσαν αυτού, 34 και αναβλέψας εις τον ουρανόν, εστέναξε και λέγει προς αυτόν· Εφφαθά, τουτέστιν Ανοίχθητι. 35 Και ευθύς ηνοιχθησαν τα ότα αυτού και ελύθη ο δεσμός της γλώσσης αυτού, και ελάλει ορθώς.»—Μάρκος 7:31-35

Ο φτωχός που φέραμε στην προσοχή μας ήταν κωφός καθώς και έχοντας πρόβλημα ομιλίας, και η δύναμη του αγγίγματος του Δασκάλου φάνηκε και πάλι για να τον θεραπεύσει. Συχνά ο λαός του Κυρίου έχει, από πνευματική άποψη, ένα πρόβλημα με την

ομιλία του. Δεν είναι σε θέση να πουν το μήνυμα του Κυρίου τόσο καθαρά όσο θα ήθελαν. Επομένως, χρειαζόμαστε να έρθουμε σε αυτή την κατάσταση πλήρους αφιέρωσης και υποταγής στο θέλημα του Κυρίου, ώστε το άγγιγμά του να το βιώσουμε εμείς όλοι.

Αυτό το συμβολικό άγγιγμα δεν κάνει ρήτορες από πολλούς από εμάς, αλλά καθιστά δυνατόν ότι, είτε με τον έναν είτε με τον άλλο τρόπο, είμαστε σε θέση, και όπως το λέγει ο Πέτρος, «διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φώς». (Α' Πέτ. 2:9) Θυμόμαστε ότι ο Μωυσής, ο δούλος του Θεού, ήταν αργός στην ομιλία, αλλά η πρόνοια του Κυρίου ξεπέρασε αυτή τη δυσκολία παρέχοντάς του τον Ααρών ως φερέφωνο. Σήμερα, οι πολλές μορφές επικοινωνίας που είναι διαθέσιμες είναι μια θαυμάσια βοήθεια για το λαό του Θεού που μπορεί να αργεί να μιλήσει αποτελεσματικά κατά την παρουσίαση του ένδοξου Ευαγγελίου της βασιλείας.

ΠΑΙΔΙΑ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ

«Έφερον δε προς αυτόν και τα βρέφη, διά να εγγίξη αυτά· ιδόντες δε οι μαθηταί, επέπληξαν αυτούς. Ο Ιησούς όμως προσκαλέσας αυτά, είπεν· Αφήσατε τα παιδιά να έρχονται προς εμέ, και μη εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία του Θεού.»—Λουκάς 18:15,16

Αυτή η όμορφη απεικόνιση δείχνει ότι ακόμη και τα μικρά παιδιά μπορούν να βιώσουν τη θεία ευλογία ως αποτέλεσμα του αγγίγματος του Δασκάλου. Εν όψει αυτού, πόσο σημαντικό είναι για τους Χριστιανούς γονείς να αναθρέψουν τα παιδιά τους

με την ανατροφή και την νουθεσία του Κυρίου. Πολλοί μπορούν να δώσουν μαρτυρία για ευλογίες που συνεχίστηκαν σε όλη τους τη ζωή ως αποτέλεσμα της εμπειρίας του αγγίγματος του Δασκάλου στα πρώτα τους χρόνια! Πραγματικά είπε ο σοφός: «Και ενθυμού τον Πλάστην σου εν ταις ημέραις της νεότητός σου.» —Εκκλ. 12:1

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΞΥΠΝΗΣΑΝ

Στο Λουκάς 7:11-15 διαβάζουμε αυτή την αφήγηση σχετικά με τον Ιησού: «11 Την δε ακόλουθον ημέραν επορεύετο ο Ιησούς εις πόλιν ονομαζομένην Ναϊν· και συνεπορεύοντο μετ' αυτού ικανοί εκ των μαθητών αυτού και όχλος πολύς. 12 Ως δε πλησίασεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, εφέρετο έξω νεκρός υιός μονογενής της μητρός αυτού, και αύτη ήτο χήρα, και όχλος πολύς της πόλεως ήτο μετ' αυτής. 13 Και ιδών αυτήν ο Κύριος, εσπλαγχνίσθη δι' αυτήν και είπε προς αυτήν· Μη κλαίε· 14 και πλησιάσας ήγγισε το νεκροκράββατον, οι δε βαστάζοντες εστάθησαν, και είπε· Νεανίσκε, προς σε λέγω, σηκώθητι. 15 Και ανεκάθησεν ο νεκρός και ήρχισε να λαλή, και έδωκεν αυτόν εις την μητέρα αυτού.»—Λουκάς 7:11-15

Θα μπορούσαμε να φανταστούμε ένα πιο όμορφο θέαμα από την επιστροφή αυτού του νεαρού άνδρα στη χήρα μητέρα του—τον μοναχογιό της, και πιθανώς το μοναδικό της στήριγμα; Ως πνευματικό αντίστοιχο αυτού κατά την Εποχή του Ευαγγελίου, ένας εδώ και ένας εκεί βίωσαν μια αφύπνιση για να «περπατήσουν σε νέα ζωή», αναπτύσσοντας νέες ελπίδες, φιλοδοξίες και στόχους. Εάν είναι πιστοί μέχρι θανάτου, αυτοί θα έχουν μέρος στην «πρώτη

ανάσταση» όλων όσοι ζουν εξ ολοκλήρου για τον Κύριο.—Ρωμ. 6:4,5· Εφ. 1:12-14· Κολ. 3:1-4· Αποκ. 20:4,6

Δεδομένων των ευγενικών έργων που έχουν επιτελεστεί κατά τη διάρκεια της παρούσας εποχής του Ευαγγελίου που προέκυψαν από το άγγιγμα του Δασκάλου, τι θαυμάσια πράγματα μπορεί να αναμένουμε όταν ο βραχίονας του Κυρίου αποκαλυφθεί σε όλους τους ανθρώπους στην επερχόμενη παγκόσμια βασιλεία της δικαιοσύνης και της ειρήνης του Θεού! Τότε θα ανοίξουν όλα τα τυφλά μάτια, και όλα τα κουφά αυτιά θα ξεβουλώσουν. (Ησα. 35:5) Όλοι όσοι είναι στους τάφους τους θα ακούσουν τη φωνή του Υιού του Θεού και θα βγουν έξω· γιατί πρέπει να βασιλέψει μέχρι να βάλει όλους τους εχθρούς κάτω από τα πόδια του, και ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος.—Ιωάννης 5:28,29· Α' Κορ. 15:25,26

Για να βιώσουμε τα ευλογημένα αποτελέσματα του αγγίγματος του Δασκάλου, οφείλουμε να κάνουμε το δικό μας μέρος διατηρώντας στενή επικοινωνία μαζί του. Όπως τόσοι πολλοί που επιδίωξαν να θεραπευτούν κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του, ας περάσουμε βιαστικά δια μέσου του πλήθους της σύγχυσης και της αμφιβολίας και ας μείνουμε όσο το δυνατόν πιο κοντά του, με πίστη, ώστε να μπορέσουμε να λάβουμε το θεραπευτικό «άγγιγμα» όλων των θείων υποσχέσεων.

«Στο ήσυχο λαούτο η μουσική βρίσκεται ανήκουστη
Στο τραχύ μάρμαρο η ομορφιά βρίσκεται αόρατη·
Χρειάζεται το άγγιγμα του Δασκάλου και η έντονη
σμίλα του γλύπτη
Για να φτιάξεις τη μουσική και την ομορφιά
Μεγάλε Δάσκαλε, άγγιξέ μας με το επιδέξιο χέρι Σου.
Ας μην πεθάνει η μουσική που είναι μέσα μας!
Μεγάλε Γλύπτη, λάξευσε και γνόλισε μας· ούτε ας
βρίσκεται
Κρυμμένη και χαμένη η μορφή σου μέσα μας!
Μην επιφυλάξεις τη πινελιά! Κάνε μαζί μας όπως
θέλεις εσύ!
Ας μην υπάρχει τίποτα ημιτελές, σπασμένο,
αμαυρωμένο μέσα μας.
Ολοκλήρωσε τον σκοπό Σου, για να γίνουμε
Η τέλεια εικόνα σου, Θεέ και Κύριέ μας!»

* * *

